

»Zlatna struna« Ivanu Martincu

Dvadesetu »Zlatnu strunu« festivala jugoslavenske poezije „Smederevska Jesen“ dobio je spisatelj pjesnik i sineast **Ivan Martinac**.

Žiriji 20. festivala jugoslavenske poezije kojem je predsjedavao **Jovan Zivlak**, književnik iz Novog Sada, većinom je glasova između 500 radova koji su pristigli na anonimni natječaj odabrao kao najbolji rad pjesmu Ivana Martinca »Neposlato pismo Ivana Zebedejeva Teofilu iz Tijatire.« Pjesma se, prema obrazloženju žirija, izdvaja kao najcjelovitija po ukupnom

umjetničkom utisku, ali odlikuje je moderni pristup jeziku i oblikovanju suvremenih i univerzalnih poruka. Pjesnik i sineast Ivan Martinac do sada je objavio ~~osam~~^{sest} knjiga poezije, a među njima prije četiri godine i »Pismo Teofilu«. Nagrađena pjesma nije objavljena u ovoj knjizi, ali pripada istom opusu. Njome se Ivan Martinac pridružio plejadi jugoslavenskih pjesnika dobitnika »Zlatne strune«: Vesni Parun, Miodragu Pavloviću, Branislavu Petroviću, Radovanu Pavlovsom...
(J. Č. S.)

SLUČODNA DALMACIJA 14.10.1984.

PRVOTISAK/IVAN MARTINAC

Dragi Teofile,
Lako je, a to je i najčešća čovjekova osobina
kudititi sadašnje prilike:
pohlepu, požudu, razmetljivost,
raskalašenost, izvještaćenost, sitničarenje,
opći društveni rasap
Teže je u lice ravnodušnosti, što čini jalovim svaki napor,
priznati da je to neizbjegno, a koliko ja znadem odista
je neizbjegno kad nikog nije briga za čast i ugled,
kad svi i najmanji nadglednici ubiru golemu pristojbu
Ima li ičeg što ova crvenica rada, a da već nisu uzeli,
Istikane sagove, izvezene šatore, biserima ukrašene počivaljke,
vreće pune svakovrsna zrnja, mješove pune vina koje žestoko
kipi
Očito je, mnogima nije do pravde i ne samo da im nije do prav-
de
nego sve one koji su vjenčani drukčijim, duhovnim prstenom,
proglašavaju lupežima, spretnim i brzim opsjenarima,
lažljivcima
a pitam ja tebe, Teofile,
Koji bi se lupež opirao blagostanju?
~~Koja bi varalica položila život
za Isusov zemaljski prečac?~~
O, dani!
O, sati!
Iz sata u sat nas ucjenjuju!
Njihova ropska čud iz sata u sat nas ucjenjuje
u ime prividne ravnoteže
Njihov MYSTERIJUM FIDEI u svakoj prilici nastoji
sačuvati preim秉stvo ne prezauči ni od čega,
ni od usluga tudem oružju,
ni od zaklada među obrazovanim Grcima,
istočnjačkim mudracima,
među šamanima što vraćaju u strv i gnoj
Zar nije tako, Teofile?
~~Neprestance nas umanjuju, prešućuju,~~
svi ti zavidnici najbliži zastavi,
usrđni stražari, pisari,
preprodavači pod prisegom
i svi su složni
svi rastu jedni iz drugih
kao razbijene igračke u nevjerničkim rukama
~~Kako ih zaustaviti?~~
Kako razmršiti to, čini se, nerazmršivo klupko
nasilia i mržnje
Nikako!
U svojoj hirovitosti razmršit će ga sami!

? prehodnost

(Ova pjesma dobila je nagradu »Zlatna struna« na ovogodišnjim Smederevskim pjesničkim susretima)

SLUČODNA DALMACIJA (FORUM) 24.10.1989.